SESSİZ BAHÇE

Armağan CAN AKINAY

İLK Kitap

tilki
Kitap

çocuk
sessiz bahçe
armağan can akınay
ISBN 978-975-2470-65-1
1.Basım, İstanbul, Mart 2018
Genel Seri:176 Çocuk:6

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Aysen Çoluk
Kapak Tasarımı: Kamer Su
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Depoprint/İstanbul

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

sessiz bahçe

Duymak İstediğinde Tüm Doğa Seninle Konuşur.

armağan can akınay

Armağan CAN AKINAY

Eskişehir'de doğdu. Lisans ve yüksek lisansını Gazi Üniversitesinde tamamladı.

Halen Ankara'da yaşıyor. Eğitimci kimliğini, anneliğiyle harmanlayıp içinde yaşattığı çocuğa hikâyeler anlattırıyor. Kendisi, öğrencileri ve kızı için kurduğu sihirlerle süslü hayal âlemini, kitaplarla tüm çocuklara ve içindeki çocuğu koruyan herkese sunuyor.

Doğaya Saygıyı Öğreten
Babaanneme…

BAHÇEDEKİ MERAK

"Sessiz olun, şimdi bizi duyacak" dedi bahçeden biri.

Daha yaşlı olan diğeri ise, "Bizi henüz duyamaz, rahat olun" dedi.

En gençleri ise meraklanmıştı. "Ama duyacağını söylemiştiniz. Bu sessizlik bitecek demiştiniz. Niçin bizi duymuyor?" dedi, hayal kırıklığıyla. Sesi üzgün ve cansızdı.

Yaşlı olan gülümseyerek cevap verdi. "Daha hazır değil. Yeni taşındı, bırakalım, mahalleye, evine ve odasına alışsın. Sonra bahçeyi tanımaya başlasın, elbette bizi fark edecektir. Sabırlı olmalıyız."

"Çok üzgün görünüyor. Acaba buraya geldiği için mutsuz mu? Bize bir şans verse her şey ne güzel olur, değil mi?" dedi en gençleri.

Yaşlı olan güven veren bir sesle, "Şimdi mutsuz görünüyor ama alışacak, bizi tanıdıkça sevecek ve çok iyi anlaşacağız" dedi.

Bahçedeki konuşma aralıksız devam etti. Herkesin merak ettiği şeyler vardı. Bu sessizlikten bıkmışlardı.

Ev çok uzun süredir boş duruyordu. Tüm evin ve bahçenin bakıma ihtiyacı vardı. Belirli aralıklarla insanlar geliyor, evi geziyorlardı. Bahçeye şöyle bir bakıyorlar, büyüklüğünü sorup gidiyorlardı. Bir ay önce evi bir çift satın aldı. Konuşmalarından anladıklarına göre bir çocukları vardı. Bu haber tüm bahçede sevinçle karşılandı. Güzel ve kullanışlı bir evdi burası. İki katlıydı. Giriş kapısı sokağa bakıyordu. Evin her iki tarafında ve arkasında büyük bir bahçesi vardı. Giriş katında, mutfak, salon ve küçük bir oda; üst katta ise yatak odaları bulunuyordu. Uzun süredir kullanılmadığı için bakımsızdı. Taşınmadan önce evin tadilattan geçmesi gerekiyordu ve taşınacak olan aile de öyle yaptı. Evin içi ve dışı boyandı. Mutfak yenilendi, pek çok küçük tadilat yapıldı. Çift, genelde hafta sonu geliyor, çalışmaları denetleyip gidiyordu. Her ikisi de durumdan çok memnun görünüyordu. Bahçedekiler de değişimleri hayret ve mutlulukla seyrediyorlardı. Çalışmaların bittiği hafta sonu, evin hanımı, "Bahçeyle taşınınca ilgilenelim. Önümüzdeki hafta sonu eşyalarımızı getirelim" dedi. Evin beyi olumlu anlamda başını salladı. El ele tutuşarak içeri girdiler. Bahçedeki heyecan bu son duyduklarıyla en üst düzeye çıkmıştı.

TAŞINMA GÜNÜ

"Haydi, Nehirciğim biraz acele et, kahvaltını bitir artık! Bugün büyük gün, kendi evimize taşınıyoruz" dedi neşeyle Elif Hanım ve kızının yanağına bir öpücük kondurdu.

Elif Hanım evdeki en mutlu insandı. Murat Bey'le bir ev almaya karar verdikleri zaman eşinin aklından hiç geçmezken kendi çocukluğunun geçtiği, kahkaha seslerinin hep duyulduğu ev gibi bir ev düşlemiş ve bahçeli bir ev alma konusunda ısrarcı olmuştu. Zamanla Murat Bey de bu fikre sıcak bakmış ve bu evi almışlardı. İşin en zor kısmı Nehir'e söylemek olmuştu. Nehir on yaşındaydı. Doğduğu günden beri apartmanda yaşamıştı. İki defa ev değiştirmişler ama hep aynı mahallede oturmuşlardı. Tüm arkadaşları ve okulu bu mahalledeydi. Şimdi hem evini hem de okulunu değiştiriyordu. Elif Hanım ile Murat Bey taşınmak için kızlarının ilkokulu bitirmesini beklemişlerdi. Yeni evlerine ve okuluna alışmasını umut ediyorlardı. Evi satın aldıkları günün akşamı Nehir'e söylemişlerdi. Başlarda çok üzülmüş, taşınacakları evi görmek istememişti.

SESSİZ BAHÇE

Armağan CAN AKINAY

"Nehir, yeni evlerinde dört mevsimi de yaşadı. Ağaç dostlarından çok şey öğrendi. Ama öğrendiklerinin en önemlisi bu dünyanın tek sahibinin insanlar olmadığı, ortak bir yaşamın olduğu ve her canlının birbirine saygı göstermesi gerektiğiydi."

Taşınmayla başlayan bir macera… Doğayı dinlemeyi, sevmeyi keşfeden bir çocuk… Yeni arkadaşlarıyla asıl sihrin ne demek olduğunu öğreniyor ve öğrenirken çok eğleniyor.

9 789752 470651